

Kacper HTA, Fonos, Insomnia

Na deszczu myśli mokną
Więc jak myśleć mam przytomnie
Choć łązi za mną krok w krok
To chcę odejść bezpowrotnie
Tak gonie szczęście rok w rok
Nie dostrzegam go koło mnie
Myślami uciekam gdzieś w kosmos
Robię znowu wszystko tu wbrew sobie
Szukam tych miejsc
Przy których sen nabiera nowego znaczenia
Muzyka jak....., chowam wiec w niej
Wszystko, im przyjdzie amnezja
płonie jak hazy
dobra to we mnie na popiół spalane
niech każdy dzień nadziei da cień
choć jeszcze zbłądzimy nieraz
panoszy się jak chimera
zaszczepiając w nas tę insomnie
wszyscy pytajna co teraz
bez rapu nie sypiam spokojnie
czasami jest trudno wybierać
stojąc między wodą a ogniem
wiem jaka cena
gdy spełniam marzenia
dziś wiem, sam musze się podnieść

przyjdzie czas po mnie
nawet dni chłodne
zginą wśród wspomnień
po to by
sny niespokojne zamienić w ogień
zgasić już płomień, który żył
bo przyjdzie czas po mnie
nawet dni chłodne
zginą wśród wspomnień
po to by
sny niespokojne zamienić w ogień
zgasić już płomień, który żył

dokąd prowadzi mnie światło
proszę daj chwilę
i pozwól mi zasnąć
nie liczę tych straconych lat ziom
z każdym oddechem zaciska się gardło
i nie chce tych fałszywych rad bo
jak z betonu buty na dno
ciągną za tobą, dopóki nie spadną
ciągną za tobą, dopóki nie wciągną cie w bagno
nie mogę spać
nie mogę nie mogę spać znowu
płynie czas
tylko płynie czas
tylko płynie w dymie czas, w pełni
dno w życiu w pełni
niebo gra tak samo w środku
zen czy jawa jest sensem początku
zen czy obawa umiera w zarodku
gdy słońce znika mi z horyzontu
wciąż nie podpalam lontu
siedzę na beczce prochu
w ręce mam zapalkę by wątku nie stracić
w obliczu tortur mam ogień dla braci
nieraz skarci mnie życie na pewno
zaśpiewa cicho mi fałszu melodie

zamknę oczy w by wydobyć sedno
ruszam na łowy by zdobyć mą glorię

przyjdzie czas po mnie
nawet dni chłodne
zginą wśród wspomnień
po to by
sny niespokojne zamienić w ogień
zgasić już płomień, który żył
bo przyjdzie czas po mnie
nawet dni chłodne
zginą wśród wspomnień
po to by
sny niespokojne zamienić w ogień
zgasić już płomień, który żył

znów widzę chmury nad miastem
i chyba znowu nie zasnę
zrzucamy z siebie dziś maskę
tylko noc dziś zrozumie mój ukryty krzyk
tylko noc czyta wersy
(..)
daj mi lekarstwo
daj mi tę powność

przyjdzie czas po mnie
nawet dni chłodne
zginą wśród wspomnień
po to by
sny niespokojne zamienić w ogień
zgasić już płomień, który żył
bo przyjdzie czas po mnie
nawet dni chłodne
zginą wśród wspomnień
po to by
sny niespokojne zamienić w ogień
zgasić już płomień, który żył